

מ"ת 555/08/21 - אורון בן שמעון (עציר) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 555-08-21 מדינת ישראל נ' בן שמעון(עציר)
מ"ת 10232-08-21 שם תיק ללא שמות חסויים
תיק חיצוני: 509027/2021
לפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מבקש אורון בן שמעון (עציר)
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

החלטה זו עניינה בקשה לעיון חוזר בהחלטת כב' השופט ארדמן מיום 8.11.21 ולפיה נדחתה בקשת המבקש לעיון חוזר שהוגשה בהליך מ"ת 555-08-21 והוכרעה בקשת המשיבה במסגרת הליך מ"ת 10232-08-21, כך שהוחלט לגבי ההליכים האמורים כי המבקש ישהה במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

במה דברים אמורים?

ביום 1.8.21 הוגשו נגד המבקש כתב אישום ובקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים - שנידונים הליך ת"פ 546-08-21 והליך מ"ת 555-08-21 בהתאמה.

ביום 4.8.21 הוגשו נגד המבקש כתב אישום ובקשת מעצר נוספים - שנידונים בהליך ת"פ 10266-08-21 ובהליך מ"ת 10232-08-21.

כלל הליכי המבקש כמפורט לעיל התאחדו והם נידונים לפניי. תחילה נדון הליך ת"פ 10266-08-21 לבדו לפניי ובמסגרתו הועמד המבקש לדין עם אחר, אור חיים אוליאל שמו (להלן: אוליאל) בגין ביצוע עבירות התפרצות והפרת הוראה חוקית (להלן: ההליך העיקרי).

בדיון יום 13.10.21 הוצהר כי אוליאל צירף את אישומיו להליך אחר שהתנהל נגדו - הוא ת"פ (עכו) 39678-08-21 וכך במסגרת ההליך העיקרי נותר לדין ולהכרעה עניינו של המבקש לבדו.

בדיון יום 13.10.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב אישום ההליך העיקרי, המבקש הודה במיוחס לו לפי כתב האישום המתוקן (אהב/1, 13.10.21) והרשעתי בביצוע 2 עבירות פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה לפי סעיף 407 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ו-2 עבירות הפרת הוראה חוקית - לפי סעיף 287 (ע) לחוק העונשין. עיון בעובדות שבהן הודה המבקש מלמד כי נפלה טעות בהכרעת הדין וכי היה עלי להרשיעו בעבירת הפרת הוראה חוקית עמוד 1

אחת, על רקע מחיקת עובדות מעובדות האישום השלישי.

בפתח דיון יום 22.11.21, שקבעתי לשיעור טיעוני הצדדים לעונש, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון שכלל תיקון כתב אישום נוסף שהוגש נגד המבקש במסגרת ת"פ (קריות) 546-08-21 וצירופו להליך שנדון לפני, הודאת המבקש בעובדותיו והרשעתו (להלן: הליך הצירוף). בזיקה לאמור ולאחר הגשת כתב אישום מתוקן (אהב/2, 22.11.21) והודאתו הרשעתי את המבקש בביצוע עבירת התפרצות למגורים - לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין והוריתי על קשירת ההליכים בקשרי צירוף.

מבלי לפרט אלא את שנדרש לגבי ההליך העיקרי והליך הצירוף, אציין כי בדיון יום 5.12.21 עתרה ההגנה להפניית המבקש לשירות המבחן ועריכת תסקיר על אודותיו לענין העונש והמשיבה ציינה כי אינה מתנגדת לכך מבלי שעמדתה תפתח ציפיות מצד המבקש באשר לעמדותיה בהמשך. לאור האמור ובטרם שמעתי את טיעוני הצדדים, הוריתי על עריכת תסקיר וקבעתי דיון למועד ששיניתי מאוחר יותר לבקשת שירות המבחן, ליום 1.2.22 - לקבלת תסקיר ולטיעוני הצדדים לעונש.

כאמור, הן ההליך העיקרי והן הליך הצירוף מלווים בהליך מעצר ועוד בטרם צורפו ההליכים, ניתנה ביום 24.8.21 החלטת כב' השופטת שלעטה באחד מהליכי המעצר, אליה אתייחס בהמשך, ולפיה אוחדו שני הליכי המעצר.

סקירת עיקר החלטות הליכי המעצר:

בכדי להבהיר את התמונה ולמקדה אזקק מתוך ההליכים את שנדרש ומראש אבהיר כי אין המדובר במלוא הפרטים שעולים מהליכים אלה.

שאלת מעצרו של המבקש נדונה תחילה מבחינה כרונולוגית בהליך מ"ת 555-08-21, שנלווה להליך הצירוף. במסגרת הליך זה, הורה כב' השופט וסרקרוג בהחלטתו מיום 8.8.21, על מעצר המבקש עד תום ההליכים הפליליים.

בדיון יום 8.8.21 במסגרת הליך מ"ת 10232-08-21 שנלווה להליך העיקרי, הוצהר מפי ב"כ המבקש כי המבקש עצור עד תום ההליכים בהליך מעצר שנלווה להליך הצירוף ולבקשת ההגנה נדחה הדיון בבקשה.

בדיון המשך מיום 24.8.21 לאחר שמיעת טענות הצדדים ועיון בתיקי החקירה של ההליך העיקרי, ניתנה החלטת כב' השופטת שלעטה שבפתחה צוין כי: "החלטה זו יפה לשני התיקים, התיק שבכותרת ותיק מ"ת 555-08-21" (ראו פרוטוקול דיון יום 24.8.21 בהליך מ"ת 10232-08-21, עמ' 19, ש' 30-31). זוהי ההחלטה שאיחדה את שני הליכי המעצר, בשל עיסוקה בבקשה לעיון חוזר מטעם המבקש בהליך מ"ת 555-08-21 שבו ניתנה החלטת מעצר עד תום ההליכים ועתירת המשיבה בהליך מ"ת 10232-08-21 להורות על מעצר המבקש.

הבקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש ביום 18.8.21 בהליך מ"ת 555-08-21 עניינה העברתו ממעצר לאשפוזית 'תמר'

שבטמרה כאשר נטען שבמהלך תקופת שהותו באשפוזית תבחן תכנית טיפולית המשכית ארוכת טווח במסגרת קהילה טיפולית סגורה אליה אמור המבקש לעבור 'מדלת לדלת' (להלן: הבקשה לעיון חוזר).

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, החליטה כב' השופטת שלעטה לגבי שני ההליכים, כי באשר לאישומי ההליך העיקרי ישנן ראיות לכאורה וכן ישנה מסוכנות "שאינה ברף הנמוך, שכן מדובר בעבירות שבוצעו לכאורה ברצף ודקות בודדות לאחר שהמשיב [המבקש, אה"ב] שוחרר מתחנת המשטרה בתנאים של הרחקה מהעיר נהריה. דברים אלה מלמדים על תעוזה רבה, על כך שהמשיב [המבקש, אה"ב] אינו נרתע להפר הוראות חוקיות ואינו חושש מגורמי החוק". עוד צוין כי למבקש 9 הרשעות קודמות בעבירות התפרצות לדירות מגורים ולחובתו שני מאסרים על תנאי בני הפעלה ואלה מצטרפים לביסוס אומדן המסוכנות וקביעותיו של כב' השופט וסרקרוג בהחלטתו מיום 8.8.21 שבה עצר את המבקש עד לתום הליך הציורף.

עוד באותה החלטה הורתה כב' השופטת שלעטה על עריכת תסקיר שיבחן את החלופה שהציעה ההגנה במסגרת הבקשה לעיון חוזר.

כך, ביום 6.10.21 הוגש תסקיר (מיום 23.9.21) שלימד כי המבקש מוכר לשירות המבחן מחקירות שערך על אודותיו בעבר, האחרונה מלפני כשנתיים.

מהתסקיר עלה כי המבקש עבר הליך שיקום במהלך ריצוי מאסר בכלא חרמון ואולם כשהשתחרר, כשנה קודם למעצרו על רקע העדר תכנית גיבוי לשמירה על 'ניקיונו' התקשה להחזיק מעמד וחזר לשימוש בסמים. דווח כי חצי שנה קודם למעצרו, בתמיכת מתנדב ממוקם מגוריו, נקלט המבקש בקהילה הטיפולית 'קריית שלמה' לאחר שהיה באשפוזית ובהמשך טופל בקהילת 'צעדים' אך התקשה להסתגל ונטש כעבור כמה ימים, על רקע תחושת בדידות וחרדות.

מהלך חיי המבקש כמתואר בתסקיר לימד על השלמת אבני דרך נורמטיבית - 12 שנות לימוד כולל בגרות מלאה ושירות צבאי מלא, זאת למרות ובצל משברים שחווה ובהם גירושי הוריו בהיותו כבן 6 שנים והעברתו מעת גירושי הוריו ועד לגיוסו לפנימייה בשל קשיי אמו לכלכל את ילדיה וחובות שהותיר אחריו האב.

תואר בתסקיר כי המבקש החל שימוש בסם מסוכן בגיל 20, תחילה צרך סמים מסוג קנבואידים ובהמשך העמיק צריכתו לשימוש בהראוין וסמים מסוגים נוספים.

אעיר כי גיליון רישומו הפלילי מלמד על הלימה בין התקופה שבה לדברי המבקש החל שימוש בסם מסוכן לבין התקופה שבה החלה מעורבותו בפלילים ועוד אציין כי הרשעותיו של המבקש כולן הן בגין ביצוע עבירות רכוש שלא נלווה להן אלימות מכל סוג שהיא.

שירות המבחן פרט על אודות ההליך הטיפולי שעבר המבקש במסגרת ריצוי עונש שנגזר עליו בגין הרשעתו האחרונה וציין כי חזרת המבקש לסביבת מגוריו ללא ליווי ותמיכה של גורמי משפחה או גורמי מקצוע גרמה לנסיגה ולאובדן הישגיו

הטיפוליים מתקופת שהותו במאסר. בראות עיניו המקצועיות של שירות המבחן, התמכרות המבקש היא אחד המוקדים המגבירים סיכון לצד הפנמת דפוסים עברייניים וחיפוש מענה מהיר לצרכיו הכלכליים - שכולם כאחד מקשים עליו לבסס שינוי כולל בהתנהלותו.

בתסקיר דווח כי מעצר המבקש החל מיום 27.7.21 באגף עצורי ימים והמשיך בהעברתו לאגף כללי שם נוטל המבקש חלק בתוכנית טיפולית 'צעדים', המשלבת טיפול פרטני וקבוצתי ובדיקות ניקיון מסם. התקבל דיווח מעו"ס המלווה את המבקש מטעם שב"ס כי המבקש משתף פעולה יוזם ומעורב, מגלה פתיחות ויוזמה ומביע רצון להשתלב בטיפול ארוך טווח במסגרת קהילה טיפולית.

שירות המבחן התרשם מהמבקש כי למרות מעורבות חוזרת ונשנית בעולם השולי, טרם הפנים ערכים פלייט או אנטי סוציאליים ואף גילה יכולות אמפתיות כלפי נפגעי העבירות שביצע. עוד הובע בתסקיר הרושם כי חשיפת המבקש לחברה שולית ומעורבותו בפלייט הוו מפלט למבקש מתחושות שליליות והתמודדות עם המטענים הרגשיים המורכבים ביחסיו עם בני משפחתו וגדילתו במסגרת חוץ ביתית. בנסיבותיו ומאפייניו התנהלותו אופיינה כהישרדותית, מנוהלת באמצעות חשיבה לטווח קצר ומציאת פתרונות מידיים וזמינים לקשייו.

במצבו הנוכחי, כך העריך שירות המבחן, ישנו סיכון לא מבוטל להישנות מעשה עבירה, בעיקר לנוכח עומק תלותו בסם והתנהלותו ההישרדותית בעולם השולי. עמדותיו והמוטיבציה שגילה בעת הזו לצד ניסיונותיו להשתלב בטיפול עוד קודם למעצרו, משקפים בראות עיני שירות המבחן, פוטנציאל להשתלבות מוצלחת בהליך טיפולי שיסייע לו לרכישת כלים מיטיבים להתמודדות עם קשייו ומצבי חיים טעונים ולצמצום ניכר של מידת הסיכון להישנות התנהגות פורעת חוק.

בנסיבות אלה, ביקש שירות המבחן להשלים תסקירו, לאחר שהמבקש יבדק רפואית ותבחן אפשרות היות אמו ערבה מגבה להעברתו לקהילה טיפולית.

בהמשך לאמור ולפי החלטת כב' השופט ארדמן הוגש ביום 26.10.21 תסקיר משלים, ממנו עלה כי קצינת המבחן נפגשה עם אם המבקש, הגב' פאולה בן שמעון (להלן: הערבה המגבה) בביתה שברח' בורלא 6, דירה 18 בעכו (להלן: בית הערבה המגבה). שירות המבחן התרשם כי הערבה המגבה מהווה דמות חיובית עבור המבקש, מעורבת ויוזמת.

שירות המבחן בחן אפשרות להמליץ על שילוב המבקש בקהילה טיפולית אך בשל העלות הגבוהה והעדר יכולת כלכלית למבקש ולערבה המגבה הומלץ על שילובו במשך חודש ימים באשפוזית 'תמר' שבטמרה שם עלות השהות נמוכה משמעותית מהאפשרות הראשונה. צוין כי הטיפול באשפוזית הוא בתנאים סגורים, בפיקוח צוות טיפולי והדרכת, מלווה בטיפול פרטני וקבוצתי הכולל משימות ומטלות בניהול המקום. בתקופת שהות המבקש במקום, כך הורחב, נציגי קהילות טיפוליות יראיינו את המבקש להמשך טיפול במסגרתם. התבקשה דחייה קצרה להשלמת דיווח תוצאות הבדיקות הרפואיות שנערכו למבקש לבחינת התאמתו לשהות באשפוזית.

ביום 3.11.21, השלים שירות המבחן את תסקירו, בציינו כי המבקש נמצא מתאים להליך גמילה באשפוזית 'תמר' שבטמרה, בתנאי חלופה למעצר ללא חלונות פיקוח, בפיקוח הצוות הטיפולי ולמשך 30 ימים - זאת בכפוף לתשלום סך

600 ₪ וביצוע בדיקת קורונה. עוד צוין כי תואם מועד לקליטת המבקש ליום 24.11.21. הומלץ כי לצד העברת המבקש ממעצר לאשפוזית יוטל על המבקש צו פיקוח מעצר לתקופה בת 6 חודשים, שבאמצעותו שירות המבחן ילווה את המבקש בהליך הטיפול, יהווה גורם סמכותי ומכוון שיקשר בינו לבין גורמי משפחה וטיפול בקהילה. הובהר כי העברת המבקש מהאשפוזית לקהילה היא 'מדלת לדלת'.

בדיון יום 3.11.21, כשהתברר לכב' השופט ארדמן שדן אז בעניינו של המבקש כי בין לבין המבקש הודה במסגרת ההליך העיקרי ועניינו קבוע לטיעונים לעונש, ומשום כך דחה את הבקשה לעיון חוזר, באשר היענות לה, כך קבע, משמעה התערבות במהלך ההליך העיקרי. על החלטה זו הוגש ערר ובסופו של דבר הוסכם כי תחת התערבות ערכאת הערעור ישובו הצדדים להכרעתי בבקשה, בהיותי השופטת שלפניה מנוהל ההליך העיקרי (ראו עמ"ת 22338-11-21). זהו השלב אפוא שבו כונסו כלל ההליכים לדיון לפניי.

סיכום עד כה:

ביום 13.10.21 הרשעתי את המבקש בביצוע שתי עבירות פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה ועבירת הפרת הוראה חוקית. מדובר בשני מעשי התפרצות שביצע המבקש ביום 26.7.21. מעשה ההתפרצות הראשון בוצע בסמוך לשעה 16:10 עם אוליאל שאז נכנס אוליאל ואחריו המבקש לבית עסק דרך שביל גישה המוביל לדלת אחורית של בית העסק ונטילת תיק אישי השייך לבעלת העסק ובו תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיס קופת חולים וסך 250 ₪. מעשה ההתפרצות השני בוצע בסמוך לשעה 16:31, שבמהלכו הפר המבקש הוראה שהרחיקה אותו מנהריה, נכנס לבית עסק דרך שביל גישה המוביל אל דלת אחורית שהייתה סגורה אך לא נעולה ונטל מתיק בעלי בית העסק סך 4,600 ₪ (עובדות כתב אישום ההליך העיקרי, סומן אהב/2).

בנוסף לאמור, ביום 22.11.21 הרשעתי את המבקש בביצוע עבירת התפרצות למגורים לשם ביצוע עבירה. המדובר במעשה התפרצות מיום 27.7.21, בסמוך לשעה 01:00, שבמהלכו פתח המבקש דלת כניסת בית שהייתה סגורה אך לא נועלה, נכנס לחדר שינה בעת שבחדר אחר בבית ישנו חלק מבני הבית וניסה ליטול תכשיטים השייכים לבעלי הבית; על רקע חזרת בעל הבית לבית נמנע ממנו מעשה הגניבה והוא נתפס בכף (עובדות כתב אישום הליך הצירוף, סומן אהב/2).

בעת הזו, קבוע דיון לפניי ליום 1.2.22 לקבלת תסקיר ולטיעוני הצדדים לעונש.

המבקש כאמור עצור מיום 27.7.21.

כעת, נדרשת החלטה באשר לעתירת המבקש להעברתו ממעצר לחלופה מוסדית, לצורכי גמילה, בהתאם להמלצות שירות המבחן שניתנו בתסקירים שהוגשו בהליכי המעצר.

ביום 12.12.21 קודם לקיום דיון בבקשה ובהתאם להוראתי, הגיש שירות המבחן תסקיר ובו מועד חלופי למועד שתואם

למבקש לקליטתו באשפוזית 'תמר' שבטמרה על רקע חלופי המועד שהוצע בזמנו. בתסקיר צוין כי תואם מועד חלופי לקליטת המבקש לאשפוזית ליום 22.12.21. שירות המבחן חזר על המלצתו מיום 3.11.21 וציין כי על המבקש להגיע עד לשעה 11:00 לאשפוזית לאחר השלמת התנאים כפי שפורטו בתסקיר קודם.

טיעוני הצדדים:

ביום 19.12.21 טענו הצדדים באשר לבקשה, הערבה המגבה העידה והוצהר כי האם מוכנה לשמש כמפקחת ומלווה כל עוד המבקש מביע נכונות לטפל בבעיותיו ומשולב בהליך טיפולי שאם לא כן יושב למעצר.

מתוך רצון שלא להאריך לא אחזור על טיעוני הצדדים אך הכרעתי תנומק באופן שניתן מענה לטענות הצדדים.

אקדים לציין את התרשמותי מהערבה המגבה, היא אם המבקש. בעדותה ניכר כי מהלך חייה לא יאפשר למבקש מרחב לטעות או ציפייה כי אמו תחוס עליו אם יפר תנאי מתנאי שחרורו. אם המבקש הישירה מבט לעבר בנה והבהירה כי תעמוד לצדו אך ורק אם ישולב בטיפול ויתמיד בהליך הגמילה. הערכתי כי יש לערבה המגבה היכולת לשמש בתפקיד הנדרש כגיבוי למצב שבו יש להשיב את המבקש למעצר ולכל צורך שיעלה במהלך שהייתו בחלופה למעצר המוצעת.

הכרעה ונימוקה:

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות ונסיבותיו של המבקש, בראי השיקולים המנחים בהליכי מעצר ותוך מתן הדעת לשיקולים שאדרש לשקול בשעת גזירת דין המבקש, שוכנעתי כי יש מקום לבחון הלכה למעשה את פוטנציאל השיקום שמצא שירות המבחן שישנו למבקש בטרם אגזור את דינו.

אציין כי לכתחילה ועם כינוס כלל הליכי המבקש לדיון לפניי, ניתבתי את הצדדים, לטעון את טיעוניהם לעונש קודם להכרעתי בבקשה ולו בכדי שיריעת הנתונים שבידי מבחינת עמדות הצדדים תורחב. הצדדים סבבו סביב במספר דיונים ומשלא התעורר אצל מי מהם צורך או עניין להביע עמדתו או לטעון טענותיו באשר לענישת המבקש, לא נותר לי אלא לסמוך על שיקול דעתם, כל אחד לפי תפקידו ואחריותו ולהכריע לפי הנתונים שלפניי, ניסיוני והבנתי את הדין (לעניין זה ראו בש"פ 7750/17 מדינת ישראל נ' אנטון פרוס (17.10.17), פסקה 13).

יובהר מראש כי בחינת פוטנציאל שיקום אין משמעה ניתוב ההכרעה בהליך העיקרי לשיקום דווקא או יצירת בסיס לציפייה שכך יוכרע. זאת ועוד, גם אין משמעה הפניית עורף לשיקולים שיש לשקול בהליך מעצר המלווה את ההליך העיקרי, באשר "ענישה והמעצר הן טריטוריות שונות ואין לאפשר לאחת להסיג את גבול רעותה" (בש"פ 4829/13 מדינת ישראל נ' טספיה (21.7.13), פסקה 5).

המבקש, יליד 1980 בעל עבר פלילי בתחום הרכוש ולחובתו מאסרים בני הפעלה מהליך אחרון שנוהל נגדו, האחד בן 12 חודשים והשני בן 4 חודשים.

עיון בנסיבות ביצוע עבירות ההליך העיקרי והליך הצירוף אל מול מאפייני המבקש בעת הזו מאפשר הערכה ולו כללית על אודות התוצאה העונשית לפי מתווה הבניית הענישה הקבוע בהוראות חוק העונשין ככזו הכוללת רכיב מאסר בפועל. זאת עוד, מסוכנות המבקש אינה מבוטלת, גם אם הוערכה במסגרת הליך זה על ידי מותבים קודמים עוד בטרם תוקנו כתבי האישום ההליך העיקרי והליך הצירוף, וזאת לנוכח נסיבות ביצוע העבירות, עברו הפלילי והעולה מתסקירי שירות המבחן.

שירות המבחן הבהיר בתסקיריו כי להערכתו מצבו הנוכחי של המבקש מקים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק; ואולם, זיהה פוטנציאל להשתלבותו המוצלחת בהליך טיפולי בעת הזו, זאת לאור מאפייניו שאינם כוללים קווים אנטי סוציאליים או אימוץ ערכים פליליים ונכונותו להשתלב בטיפול במהלך מעצרו הנוכחי לרבות מוטיבציה להמשך טיפול אינטנסיבי במסגרת קהילה סגורה.

המלצת שירות המבחן לימדה כי מתן מענה לנזקקות הטיפולית שפורטה בהרחבה בתסקיריו עשויה לצמצם באופן ניכר את הסיכון הנשקף מהמבקש לנקיטת מעשים עוברי חוק.

ידוע כי הליך מעצר נועד לתת מענה לתקופה קצובה- היא תקופת ניהול ההליך העיקרי ועד הגיעו לסיום. תכלית מעצר המבקש כפי שנקבע בהחלטות קודמות היא מתן מענה לסיכון הנשקף ממנו להישנות עבירות, כשאופי העבירות שביצע המבקש עד כה, לרבות העבירות שבגינן הרשעתיו הן עבירות רכוש נעדרות אספקט אלים כלפי גוף או רכוש. לכך משמעות מבחינת אומדן אופי הסיכון ועריכת איזון ראוי של השיקולים הרלוונטיים. במילים אחרות, אל מול מידת הסיכון והמסוכנות הנשקפים מהמבקש נדרש לבחון את זכות המבקש לחירות אך לא רק. מעבר לבחינת החלופה המוצעת אם יש בה להגשים את תכלית המעצר, למבקש זכות לנקוט פעולות לתיקון דרכו מעת ביצוע העבירות ועד לגזר דינו - כנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הנשקלות בשעת גזירת דינו. כן על היושב בדין לבחון קיומו של סיכוי ממשי לשיקום, מבלי שהוראת החוק הכפיפה בחינה שכזו לעתירת הצדדים או מי מהם לעשות כן וחובה זו נועדה לשרת בין היתר את אינטרס הציבור ומתן מענה לסיכון הנשקף מהמבקש לתקופה שהיא מבר לתקופת ניהול ההליך העיקרי.

בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה (21.3.11) הרחיב כב' השופט עמית על אודות האינטרס החברתי המגולם בעידוד גמילת מכורים לסם מסוכן, שנשקל אף בשלב מעצר, בטרם הורשעו ונגזר דינם, למען יטיבו נאשמים את דרכם ויחדלו להיות נטל על הציבור.

עוד תיאר כב' השופט עמית בעניין סויסה הדרך שעל המבקש להיגמל לעבור, בציינו כי: "גמילה בקהילה טיפולית סגורה הוא ארוך (על פי רוב כשנה וחצי בהתאם למוסד ולאופן הטיפול), תחילתו של הטיפול ב"ניקיון הפיזי" המצריך לעיתים טיפול באשפוזית (על פי רוב כשבועיים עד שלושה שבועות בהתאם למוסד), המשכו במוסד הסגור של הקהילה הטיפולית, וסופו ביציאה הדרגתית מהקהילה להוסטל ולעבודה בחוץ. ההליך עצמו אינו פשוט ואינו בבחינת "בית הבראה" כפי שיש הסבורים בטעות, וראיה לכך הם הנפלאים הרבים מהליך הגמילה, למרות שידוע לפחות לחלק מהם, כי המשמעות המיידית של הפסקת הליך הגמילה היא החזרתם אל כתלי בית המעצר" (שם, פסקה 6).

בחינת עניינו של המבקש בהתאם לתנאים שנקבעו בעניין סויסה מלמדים כי הן שיקולי המעצר והן שיקולי היושב בדין בתיק העיקרי באים על סיפוקם, בהיעתרות לבקשה, ללא העדפת אינטרס המבקש על חשבון אינטרס הציבור. לנוכח

פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה אותו העריך שירות המבחן כממשי והמענה שיהא בו למסוכנות הנשקפת מהמבקש מתקיימים שניים מתנאי הלכת סויסה. באשר לתנאי נוסף - התחלת הליך גמילה קודם לביצוע העבירות - נמצא כי המבקש החל בטיפול בשנה הקודמת למעצרו לאחר שחרורו ממאסר שבו שולב בטיפול. כישלון, בראות עיני הגורם המקצועי, נבע בין היתר מהעדר סביבה תומכת ומעטפת שתאפשר שמירה על תוצאות הליך הגמילה שעבר במהלך מאסרו האחרון והועיד את ניסיונו לשוב להיגמל לכישלון.

אזכיר את הטעמים שפרט כב' השופט עמית בהלכת סויסה לדרישה להוכיח התחלת הליך גמילה קודם למעצר. הטעם הראשון, הערכת סיכויי הצלחה כאשר הסבר שירות המבחן לכישלון המבקש והמענה שעשו שירות המבחן לתת בהליך הגמילה המוצע משקף את הפוטנציאל בעת הזו להצלחה. הטעם השני, הערכת אמינות וכנות הרצון שמפגין המבקש בנוגע להליך הגמילה ובאשר לכך, התרשמותי מהמבקש כפי התרשמותו החיובית של שירות המבחן. אוסיף כי בעניין סויסה, ציין כב' השופט עמית שגם אם מדובר במבקש שלא מתקיים בו תנאי התחלת גמילה קודם למעצר, ניתן להורות על שחרור לחלופת גמילה, כך שהאמור הוא למעלה מן הצורך בהיתן קיומם של שני התנאים האחרים (שם, פסקה 7).

בבחינת אופי הסיכון הנשקף מהמבקש ומידתו אל מול הסיכוי לצמצם את הסיכון הנשקף מהמבקש מכאן ולהבא, במסגרת החלופה המוצעת שעונה על תכלית המעצר - שוכנעתי כי שחרורו של המבקש לחלופה המוצעת משרת נאמנה את תכלית שני ההליכים - כל אחד בהתאם לשיקוליו ויחדיו בכוחם המצטבר (ראו היחס שבין השיקולים בבש"פ 5752/16 טדסה וורקו נ' מדינת ישראל (4.8.16)).

סוף דבר,

אני מורה על שחרור המבקש והעברתו ממקום מעצרו לאשפוזית תמר שבטמרה, מדלת לדלת ביום 22.12.21 עד השעה 11:00, לאחר בירור מוקדם כי תנאי העברתו (תשלום ובדיקת קורונה) והוראות חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג' קוימו.

אשפוזית 'תמר' שבתמרה תהווה חלופה למעצר המבקש ותנאי המקום, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ויתר הכללים החלים על השוהים במקום מהווים חלק מתנאי שחרור המבקש לחלופה.

הערבה המגבה תעמוד בקשר עם שירות המבחן והגורמים הרלוונטיים ממקום החלופה למעצר ותעשה את שיוטל עליה, אם יידרשו שינוי תנאים או מעורבותה בשל התנהלות המבקש במהלך שהותו באשפוזית.

ניתן צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים שמנינם מיום העברת המבקש ממקום מעצרו לאשפוזית.

הערבה המגבה תחתום על ערבות צד ג' להבטחת התחייבותה והבטחת קיום התנאים בידי המבקש בסך 5,000 ₪.

המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 7,500 ₪ להבטחת התנאים.

עמוד 8

מובהר למבקש כי אי עמידה באחד מתנאי שחרורו יוביל למעצרו, כך שעניינו - אם ידווח על הפרה בידי גורם מגורמי הטיפול הפיקוח עליו, ידון כשהוא במעצר. עוד מובהר כי עם סיום שהות המבקש באשפוזית ובאם לא תינתן החלטה בעניינו באשר למקום החזקתו תחת שהותו באשפוזית, יושב המבקש למעצר.

לבקשת הצדדים במתווה שהוצהר עליו בדיון יום 19.12.21 ניתן עיכוב ביצוע החלטתי למשך 24 שעות. המשיבה תודיע בהקדם ובתוך התקופה שקצבתי עמדתה לעניין ערר ואם יש בכוונתה להגישו עליה לעשות כן בהקדם האפשרי בכדי שלא יסוכל יישום החלטה לפי המועדים שנקבעו בה.

אין בעיכוב הביצוע כדי לעכב השלמת התנאים המקדמיים ליישום ההחלטה בכדי שניתן יהיה להוציאה לפועל, אם תיכון על מכונה.

שירות המבחן יעקב אחר התנהלות המבקש במקום החלופה וכן יגיש תסקיר משלים, זמן סביר קודם לצורך שיעלה להעברת המבקש להמשך טיפול במסגרת חלופה מוסדית אחרת, בכדי שניתן יהיה לקיים דיון ולהכריע בבקשה במסגרת סד הזמנים שיידרש.

המזכירות מתבקשת להמציא החלטתי לשירות המבחן ולוודא קבלת ההחלטה אצל הצדדים ולתעד זאת בנט.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.